

הַבְּלָדָה לַיּוֹצֵאת / נעמי הדר

מְכַל הַחַי,
מְכַל הַבֶּשֶׂר,
אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ,
זָכָר וְנִזְכָּה,
מֵר וּמֵרֶת,
שְׁנַיִם – אֶדוֹן וְגִבֹּרֶתוֹ.

לִפְנֵי הַתֵּבָה
עָמְדוּ בְּרָגְשָׁה,
בְּפִיהֶם תִּפְלָה חֲרִישִׁית
לְצֶלַח מְבוּל,
לְצֵאת בַּחַיִּים
לְעוֹלָם שֶׁל יָמֵי בְּרֵאשִׁית.

וְזָכְנוּ לַגִּדֹּל
הָיוּ מוֹסִיפִים
גִּוְרִים וְטִלְאִים וְזִלְזוּת
שְׁלֹא נִכְרַת,
שְׁלֹא נִתְאַן,
שְׁלֹא נִגְמַר בְּלִי תוֹלְדוֹת –

וְעוֹדֵם מִמְּתִינִים
בְּתוֹר לִכְנִיסָה
שָׁמַיִם הִחֲלוּ קוֹדְרִים
וְאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ
נִשְׁאוּ מִבְּטָם
לְצִפּוֹן בְּאוֹתָם מְרוֹמִים.

נִכְנָס? הִיא שׁוֹאֵלָת
נִכְנָס, הוּא אוֹמֵר
בְּחוּץ אֵין פְּנֵה בְּטוּחָה,
וְנַח עוֹמֵד
עַל סֶף הַתֵּבָה
מִזְרָז כָּל הַחַי לְתוֹכָהּ.

מְכַל הַחַי
רְשִׁי אוֹמֵר
אֶפְלוּ שְׂדִים נִקְהָלוּ.
בְּרִיּוֹת מְשֻׁנוֹת
בְּאַלְף צוּרוֹת,
עֲדִיף שְׁלֹא תִשָּׁאֲלוּ.

וְהִיָּתָה גַם אַחַת
יָפָה עַד מְאוּד,
עָמְדָה בְּשׁוֹרָה לְבִדְדָה.
קָשָׁה לְתֵאֵר,
נוֹתֵר לְשַׁעַר
כִּי צֵד נִרְאָתָה הַשְּׂדָה.

זוּגוֹת מְלֻכָּנִים,
זוּגוֹת מְאַחֲוֹר,
נַח כְּמַעַט שְׁכִסְפָּס.
עוֹד רָגַע בְּפָנִים
אֶדָּ נַח מִכְרִיז:
רַק עִם בְּרִיזוּג תִּכְנָס.

אֵין לִי בְּרִיזוּג,
עוֹנָה הַשְּׂדָה,
בְּאֵתִי אֲנִי בְּנָפִי.
אֲנִי קִבְּלָנִי,
הֵן לֹא מְדַבֵּר
בְּסִתָּם יוֹם סְגִיר וְחֶרֶף.

זֶהוּ הַחֶק,
נַח חוֹזֵר,
אֵין לִי רְשׁוֹת לְהַפֵּר.
יֵשׁ לְפָנֵינוּ
כְּמֹה שְׁעוֹת,
מִצָּאֵי לֶךְ בְּרוֹזֵג וּמֵהָר.

מֵה שְׁמֵךְ, שְׂדֵה?
הוֹסִיף כְּשֶׁרָאָה
אֶת פְּנֵיהֶ הוֹפְכוֹת לְבָנוֹת.
סִינְגוּלִית, הִיא עֲנִתָה
נְטוּעָה בְּמִקְוֵמָה,
מִסְרָבֶת הַתּוֹר לְפָנוֹת.

אֵיךְ זֶה אֶמְצָא
בְּכֹמֶה שְׁעוֹת
וְחִפְשָׁתִי יָמִים וְלֵילוֹת?
דֶּרֶשְׁתִּי הֵיטֵב,
נִדְדָתִי עַל פָּנֵי
אַרְצוֹת נְסֻתוֹת וְנִגְלוֹת.

כּוֹסוֹת הַקֶּפֶה
שֶׁנִּשְׁתּוּ עִם זָרִים
הֵיוּ יְכוּלוֹת לְמַלֵּא
אֲגָם שְׁמִימִיו
הֶפְכוּ לְבִצָּה
שֶׁל עֲזָבוֹת וַיֵּאוֹשׁ מִכֶּלֶה.

הֵיוּ גַם, נָכוֹן,
נְאוֹת־הַמֶּדְבָּר
וְאִשֶּׁר עוֹלָה עַל גְּדוֹתָיו,
אֵךְ יָבֵשׁ לָרֵב
וּפָה שֶׁנָּחַר
וְלֵב שֶׁבִצֵּר חוֹמוֹתָיו.

לֹא! לֹא אֶמְצָא
בְּכֹמֶה שְׁעוֹת,
הָרִי זֶהוּ לַעַג לְרֹשׁ.
עֲצָרָה סִינְגוּלִית
לְקַחַת אֲוִיר,
אֶת נַח סִקָּרָה בְּחִשָּׁשׁ.

הַמִּצַּח מוֹלָה
קָמוּט מִסְפֵּק
תוֹהָה אִם מִרְבָּה זֹו לְבָרֵר.
מִבּוֹל בְּעֶרְפָּה,
פִּקְפּוֹק לְנִגְדָּה,
הַמְשִׁיכָה דְּחוּפָה לַעֲתֵר.

אַחֲרֵי עֲבוּדָה,
עִם חֶשֶׁק וּבְלִי
יִצְאָתִי פְּגִישׁוֹת עַל פְּגִישׁוֹת
חֲמוּשָׁה בְּרִצּוֹן
לְהַפִּיר בְּאַמָּת
נְטוּלָה וְחִפָּה מְדַרִישׁוֹת.

פְּגִישָׁתִי עֵשְׂרוֹת
שָׂדִים, שְׂדֵי כְּנִים,
בְּטוֹחוֹנִי עִם הַזָּמֶן מִתְפַּוֵּרֵר.
פֶּחַד מִצְמִית,
אוֹלֵי לְתַמִּיד
מִחוּל הַשָּׂדִים יִסְתַּחֲרֵר.

אָחד, לְמִשְׁלֵי,
שְׁדוֹן מְסִיג
הַגִּיעַ כְּמִי שֶׁכִּפְּאוּ.
שְׁנִי – אֲצִילִי,
אֶדְ בִּי לֹא עוֹרֵר
בְּדֵל צִפְיָה לְבוֹאוּ.

וְזֶה אַחֲרוֹן
חֶכֶם וְאֲדִיב,
כְּמַעֵט וְשִׁבְרוֹנוֹ צִלְחַת,
עוֹדֵי הַמוֹמָה
הֵיטֵב בְּתֵאוֹם
הַפֶּדֶד יִקְרִי שֶׁד מִשְׁחַת.

בְּשׁוֹק הַפְּנוּיִים
נִסְחָרְתִּי שְׁנִים,
קוֹרוֹתִי הַתְּפִזּוֹרוֹ וְהוֹפְצוֹ
לְכָל הָרוּחוֹת,
לְכָל הַשְּׂדִים
שֶׁרָאוּ וְעָנְנוֹ לֹא מִצָּאוּ.

טַפְסוֹ הַסְּפָרוֹת,
צָנְחוּ הַצְעוֹת,
צִבְרֵתִי הָרְבִּה נְסוּעָה.
אֵין לִי הַסֶּבֶר
מִדּוּעַ וְאֵיךְ
עוֹדֵנִי אֵינִי נִשְׁוֹאַה.

אֶתִּי בִּבְצָה
שְׂדִים וְשָׂדוֹת,
נִחַלְצֵתִי הַיּוֹם רַק אֲנִי.
לָיִם שֶׁל זִוְגוֹת
קִפְצֵתִי בְּדָד,
אוֹלֵי יִקְרַע גִּזֵּר דִּינִי.

אֲדוֹן הַתִּבְּה,
חֲתָמָה סִינְגוּלִית,
תַּחֲנוּת אֲמִתֵּד תִּרְצָה.
רַחֲצֵתִי פָנַי,
צִפְנֵתִי לִבִּי,
אֵיכָכָה לְעוֹד דִּיט אֲצֵא?

נַח חוֹמֶל,
רוֹצֵה לְנַחֵם:
נִגִּיעַ שֶׁלֶךְ בְּנֻדָּאִי.
נִקְרַע בֵּין שְׂדָה
שְׂאִין לְצִדָּה
לְאֵל הָאוֹמֵר
בִּי יֵשׁ דִּי.

וְעוֹדוֹ מְהֻסָּס
טַפּוֹת מְבִשְׂרוֹת
הַצִּיתוֹ קוֹנֶצֶרֶט יִלְלוֹת,
צִיּוֹצִים, שְׂאֲגוֹת,
קִרְקוּרִים, גְּעִיּוֹת,
בְּאוֹקְטָבוֹת בִּלְתִּי נִסְבָּלוֹת.

וְהָיוּ שָׁם קוֹלוֹת
וּמִים רַבִּים,
אֲסוֹן שֶׁהִבְטַח מִתְגַּשֵּׁם,
וּמִי שֶׁעוֹד לֹא –
תִּפְסֵס אֶת רִגְלָיו
וְדָהָר לַתִּבְּה מִתְנַשֵּׁם.

פְּרָצָה סִינְגוּלִית
בְּבָכִי נוֹרָא,
קִבְּלָנִי לְתוֹךְ הַתְּבָח!
אוֹלִי בְּעוֹלָם
שֶׁל אַחֲרֵי הַמְּבוּל
אֶמְצָא גַם אֲנִי אֶהְבָּה.

הֲרַעַשׁ אֲיִם,
הֲצַעַר נֹקֵב,
נַח מִחֲלִיט לְוַתֵּר.
נִמְלָטָה לַתְּבָח
הַשְּׂדֵה הַקִּטְנָה
וּלְבָה בְּקִרְבָּה מְנִתֵּר.

שָׁנָה לַמְּבוּל.
הַמִּים יוֹרְדִים,
הוֹלְכִים וְקֹלִים לְאַטָּם.
יָקוֹם לֹא שְׁפִיר
נִמְחָה וְנוֹלָד,
בְּקִשְׁתּוֹ מִלְּוִיחָתָם.

עוֹרֵב הַתְּרַשֵּׁל,
יוֹנָה בְּתוֹרָה
מוֹצֵאת לְרִגְלָהּ מְנוּחָה.
נַח מִסִּיר
מִכֶּסֶה הַתְּבָח
וְנוֹשְׁמִים כָּל הַחַי לְרִוְחָה.

מִתּוֹךְ הַתְּבָח
יִצְאָה סִינְגוּלִית
וְחִיָּכָה לְעוֹלָם בְּמִתִּיקוֹת,
אֶתָּה גַם יִצְאָה
עֵתָה זֶה נוֹלָדָה
צָרָה וְשִׁמְיָה רְנִיקוֹת.